

POSTANOWIENIE

25 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

na posiedzeniu niejawnym 25 lipca 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa M.B.

przeciwko Skarbowi Państwa - Rejonowemu Zarządowi Infrastruktury w [...]

o odszkodowanie,

na skutek skargi kasacyjnej Skarbu Państwa - Rejonowego Zarządu Infrastruktury

w [...]

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z 17 stycznia 2025 r., I ACa 1880/24,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od Skarbu Państwa - Rejonowego Zarządu Infrastruktury w [...] na rzecz M.B. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

[M.O.]

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 17 stycznia 2025 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawie z powództwa M.B. przeciwko Skarbowi Państwa - Rejonowemu Zarządowi Infrastruktury w o odszkodowanie na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu z 16 lutego 2024 r., I C 393/23, z urzędu sprostował w pkt. 1 oczywistą niedokładność zaskarżonego wyroku, w pkt. 2 oddalił apelację, zaś w pkt. 3 rozstrzygnął o kosztach postępowania

apelacyjnego.

Skargę kasacyjną na powyższe rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego w Łodzi wniósł pozwany zaskarżając wyrok w części, to jest w pkt 2 z wyłączeniem zakresu, w jakim Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanego co do kwoty 54.700,00 zł (świadczenie główne) oraz w pkt 3. Pozwany wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części oraz przekazanie sprawy w uchylonym zakresie Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi do ponownego rozpoznania wraz z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania, zaś w przypadku uznania przesłanek do wydania orzeczenia reformatoryjnego (art. 398¹⁶ k.p.c.) - o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części i orzeczenie co do istoty sprawy, tj. uwzględnienie apelacji pozwanego w zaskarżonym skargą kasacyjnym zakresie i zmianę wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu z 16 lutego 2024 r., I C 393/23 poprzez oddalenie powództwa co do odsetek za opóźnienie zasądzonych za okres od 8 listopada 2018 r. do 21 sierpnia 2023 r. wraz ze stosownym do postulowanego wyniku sprawy orzeczeniem w zakresie kosztów postępowania w 1 i II instancji według norm przepisanych, a także o zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną strona pozwana wniosła o odmowę jej przyjęcia do merytorycznego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie nadaje się do merytorycznego rozpoznania.

Strona skarżąca wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. - z uwagi na to, że zachodzi oczywista zasadność skargi kasacyjnej ze względu na naruszenie art. 481 §1 k.c. w zw. z art. 363 § 2 k.c. oraz art. 455 k.c. w zw. z art. 129 ust. 2 oraz art. 136 ust. 3 w zw. z art. 129 ust. 2 p.o.ś.

W związku z tym należy przypomnieć, że w świetle jednolitego i ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa.

Według utrwalonej linii orzecznictwa, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurystycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia SN: z 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, z 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15).

Przytoczone okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (zob. np. postanowienia SN: z 20 października 2005 r., II CZ 89/05; z 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06).

W niniejszej sprawie kwestia podnoszona przez skarżącą, tj. dotycząca w istocie naliczania odsetek w sprawach dotyczących odszkodowania w związku z ustanowieniem obszaru ograniczonego użytkowania, nie jest oczywista w powyższym rozumieniu. Wskazuje na to w szczególności obszerna argumentacja zawarta w wyroku Sądu Najwyższego z 14 czerwca 2024 r., II CSKP 1655/22, wraz z przytoczonym w jego uzasadnieniu wcześniejszym orzecznictwem. Wobec różnej argumentacji i odmiennych poglądów, jakie mogą być formułowane w podnoszonym przez stronę skarżącą zakresie, nie można uznać, że wypełnione zostały warunki uzasadniające uznanie, iż skarga kasacyjna w niniejszej sprawie pozostaje oczywiście uzasadniona. Trafnie też odmienne zapatrywania niż wskazane przez skarżącego, a prezentowane w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego, powołuje w odpowiedzi na skargę kasacyjną powód. Nie podejmując w tym miejscu merytorycznej oceny rozbieżnych stanowisk należy uznać, iż samo ich występowanie w dotychczasowej judykaturze świadczy o tym, iż kwestia nie jest oczywista, a w konsekwencji nie można mówić o występowaniu w niniejszej sprawie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wobec oczywistego i rażącego naruszenia prawa przez Sąd *ad quem*.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego

orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. art. 99 w zw. art. 391 § 1 w zw. z art. 398²¹ k.p.c.).

SSN Kamil Zaradkiewicz

(M.M.)

[a.ł]